Hind lisaga 10 marka.

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:
Riigi trükikojas, Niine tän. 11. Kontor on avatud kella 8—2. Sealsamas lehe tellimiste vastuvõtmine. Kõnetraat: toimetus 445, kontor 232.

Tellimiste hind:
12 kuu peale . . . . . 1200 mk.
6 „ „ . . . . . 600 „
Üksik nr. kuni 32 lhk. . 10 „
„ „ „ 48 „ . 20 „
jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind:
Kohtukuulutused — 100 ja 200 marka; kaotatud isikutunnistuste kuulutused — 50 marka; muud kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 109. Reedel, 9. detsembril 1927. a. **Nr. 109.**

I.

Sisu: Nr. 85. Riigikassatähtede ja vahetustähtede emissiooni lõpetamise seaduse, rahaseaduse ja Eesti panga põhikirja elluviimise seadus.

II.

Määrus notari koha üleviimise kohta Paldiski linnast Nõmme linna.

Juhtnööride muudatus põllutöökoolide varustamiseks kütte- ja ehituspuudega riigimetsadest.

Määrus väetistega kauplemise järelevalve teostamise kohta.

Riigikogu kantselei ülemääraliste teenijate koosseis ja tasumäärad.

Maksude määr Saaremaal 1928/1929 eelarve-aastal.

Sundmäärus jalgrataste registreerimise kohta Viljandimaal.

III.

Nimet used.

Teadaanne rahareformi seaduste maksmahakkamise ja käsitamise kohta.

Teadaanne Petserimaa valdade marutaudikahtlaseks tunnistamisest.

I.

Nr. 85. Riigikogu poolt 29. novembril 1927. a. vastuvõetud

Riigikassatähtede ja vahetustähtede emissiooni lõpetamise seaduse, rahaseaduse ja Eesti panga põhikirja elluviimise seadus.

§ 1. Eesti pangale antakse üle 3. mail 1927. a. vastuvõetud põhikirja maksmapanemiseks selle põhikirja § 82. ettenähtud tingimustel välislaenu seaduse („R. T." nr. 58 — 1927. a.) alusel tehtud välislaenust üks miljon naelsterlingit.

§ 2. Rahaseaduse („R. T." nr. 48 — 1927. a.) maksmahakkamisel lugeda maksvateks seadustes ja määrustes ettenähtud Eesti markade, kroonide (Eesti kroonide, kuldkroonide), väärtkindlate Eesti markade ja kuldgrammide asemel rahaseaduse § 1. ettenähtud kroonid ja sendid, arvates: iga Eesti mark rahaseaduse § 1. ettenähtud vahekorras, iga kroon (Eesti kroon, kuldkroon) üheks krooniks, iga väärtkindel Eesti mark üheks sendiks ja iga gramm puhaskulda kaheks krooniks 48 sendiks.

§ 3. Kohustused Eesti markades, kroonides (Eesti kroonides, kuldkroonides), väärtkindlates Eesti markades või kuldgrammides õiendatakse pärast rahaseaduse maksmahakkamist kroonides käesoleva seaduse § 2. määratud vahekorras.

§ 4. Rahalised aastaaruanded, kus tegevusaasta on alanud enne rahaseaduse maksmahakkamist, kuid pole veel lõppenud rahaseaduse maksmahakkamise päevaks, kui ka edaspidised rahalised aastaaruanded seatakse kokku kroonides.

Arvete saldod raamatutes, kus esinevad rahaseaduse maksmahakkamise päevaks Eesti margad, kroonid (Eesti kroonid, kuldkroonid) või väärtkindlad Eesti margad, võetakse kokku kroonides käesoleva seaduse § 2. määratud vahekorras.

§ 5. Rahaministril on käesoleva seaduse täitmiseks juhtnööride andmise õigus.

§ 6. Ühes riigikassatähtede ja vahetustähtede emissiooni lõpetamise seaduse, rahaseaduse ja Eesti panga põhikirja maksmahakkamisega kaotavad oma maksvuse:

1) Vene rahaseadus (Ustav monetnõi, S. K. VII köide);

2) Maanõukogu otsus sisemise laenu asjus („R. T.“ nr. 4 — 1918. a.);

3) Ajutise valitsuse määrus riigikassatähtede väljaandmise kohta („R. T.“ nr. 7 — 1918. a.);

4) Ajutise valitsuse määrus riigikassatähtede teise väljaande kohta Mk. 145.000.000.— summas („R. T.“ nr. 13 — 1919. a.);

5) Seadus 500.000.000 marga uue paberiraha väljaandmise kohta („R. T.“ nr. 110/111 — 1919. a.);

6) Seadus 1000-margaliste kassatähtede väljaandmise kohta („R. T.“ nr. 55/56 — 1920. a.);

7) Seadus riigikassa emissiooni õiguse suurendamise kohta („R. T.“ nr. 97/98 — 1920. a.);

8) Seadus riigikassa emissiooni õiguse suurendamise kohta („R. T.“ nr. 139/140 — 1920. a.);

9) Seadus riigikassa emissiooni õiguse suurendamise kohta („R. T.“ nr. 23 — 1921. a.);

10) Seadus vahetusraha kohta („R. T.“ nr. 71 — 1921. a.);

11) Seadus riigi rahamärkide liikumisest kõrvaldamise ja ümbervahetuse korra kohta („R. T.“ nr. 71 — 1921. a.);

12) Kuldraha üksuse kindlaksmääramise ja kuldrahas lepingute sõlmimise seadus („R. T.“ nr. 83/84 — 1924. a.).

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Liigand.

II.

Kohtuministeeriumi määrus notari koha üleviimise kohta Paldiski linnast Nõmme linna.

Kohtuministeeriumi määruses 11. aprillist 1919 a. nr. 13 „Juhatuskiri notaariuste kohta“ („R. T.“ nr. 24 — 1919 a.) ette nähtud notari koht Paldiski linnas Tallinna-Haapsalu rahukogu ringkonnas üle viia, kokkuleppel sise- ja kaubanduse-tööstuseministeeriumiga, Nõmme linna sama rahukogu ringkonnas.

2. detsembril 1927 a. Nr. 4.

Kohtuminister O. Tief.

Kantselei juhataja Vihalem.

Põllutööministri juhtnööride muudatus põllutöökoolide varustamiseks kütte- ja ehituspuudega riigimetsadest.

Põllutööministri juhtnöörid põllutöökoolide varustamiseks kütte- ja ehituspuudega riigimetsadest § 2 („R. T.“ nr. 99/100 — 1925 a.) muudetakse järgmiselt:

§ 2. Koolihoonete — klassi, laboratooriumide, töötubade, õpetajate ja õpilaste eluruumide, köögi, sauna jne. kütmiseks ja korrashoidmiseks või uute ehitamiseks antakse kütte- ja ehituspuid tasuta.

Kooli majapidamise hoonete ehitamiseks ja remonteerimiseks antakse ehituspuid tasuta, nende hoonete kütmiseks antakse küttepuid taksihinnaga.

Koolide juures asuvate majanduslikkude ettevõtete, nagu piiritusevabrikud, meiereid, veskid jne. kütteks ja korrashoiuks või uute ehitamiseks antakse kütte- ja ehituspuid taksihinnaga.

Puud antakse metsas kännu peal ja nende ülestöötamine ning väljavedu sünnib kooli ülevalpidajate eneste kulul.

29. novembril 1927 a.

Põllutööminister Osk. Köster.

Maakorralduse ja metsade peavalitsuse peadirektor J. Kitsing.

Määrus väetistega kauplemise järelevalve teostamise kohta.

Antud kokkuleppel kaubanduse-tööstuse-, teede-, sise-, sõja-, raha- ja hariduseministriga väetiste müügi ja hoiu seaduse § 1 märkuse ja § 8 alusel — sead. ja val. korr. kogu 1916 a. nr. 200, art. 1674.

§ 1. Väetistega kauplemise järelevalve allub põllutööministeeriumi põllumajanduse peavalitsusele, kes teostab järelevalvet väetistega kauplemise järelevalve inspektorite kaudu.

§ 2. Väetiste proovide keemilise analüüsi teostab asjast huvitatud isikute ja asutuste nõudmisel Tallinna tehnikumi juures asuv riigi katsekoda.

Kontroll-analüüside tegemine, asjast huvitatud isikute või asutuste kui ka kohtu nõudmisel, võib sündida ka teistes põllutööministeeriumi põllumajanduse peavalitsuse poolt tunnustatud laboratooriumides.

§ 3. Väetised peavad sisaldama vähemalt järgmisel arvul taimedele kasulikke toitaineid:

Väetise nimetus	Väetis peab sisaldama vähemalt
I. Fosfor-väetised.	
Superfosfaat	16% P_2O_5 vees lahuvat.
Superfosfaat kips (fosforkips)	30% P_2O_5 sidrunhappes lahuvat.
Pretsipitaat	30% P_2O_5 sidrunhappes lahuvat.
Toomasjahu	15% P_2O_5 sidrunhappes lahuvat.
Fosforiit	24% P_2O_5 üldse.
Kondijahu	15% P_2O_5 üldse.
II. Kaaliväetised.	
Kaalisoolad	30% K_2O vees lahuvat.
Kainiit	10% K_2O vees lahuvat.
III. Lämmastik-väetised.	
Tšiilisalpeeter ehk naatronsalpeeter ($NaNO_3$)	15% N üldse.
Lubisalpeeter (Norra salpeeter) ($Ca(NO_3)2$)	12% N üldse.
Lubilämmastik (Cyanamid kaltsium) $CaCN_2$	18% N üldse.
Väävelhapu ammoniaak $(NH_4)_2SO_4$	20% N üldse.
Soolahapu ammoniaak (NH_4Cl)	22% N üldse.
Ammon-sulfaat-salpeeter	26% N üldse.
Kusinik — $(NH_2)2CO$	45% N üldse.
Verejahu	12% N üldse.
Kuano	10% P_2O_5 üldse ja 7% N üldse.

Märkus. Toomasjahus P_2O_5 määramisel võetakse ainult see osa väetist analüüsi juures arvesse, mis läheb läbi sõela, mille augud on ∅ 2 mm. Sõela peale jäänud osas P_2O_5 ei arvestata.

§ 4. Väetise analüseerimise eest laboratooriumidel ei ole õigust võtta kõrgemat tasu, kui „Riigi Teatajas“ nr. 94/95 — 1924 a. toodud riiklikus katsekojas tehtavate proovimiste, katsete ja analüüside taksid.

§ 5. Väetiste keskmise proovide võtmise kord on järgmine:

1) keskmine proov (umbes 1200 gr) seatakse kokku üksikutest proovikestest, mida võetakse ühesuurusel määral vähemalt igast kümnendast pakitud üksusest, või kui väetis on pakkimata, siis üks proovike igast 1000 kg väetisest;

2) võetud keskmine proov segatakse hästi segamini, nii et ta oleks võimalikult ühtlane, ning jaotatakse pärast seda kolme osasse (umbes 400 gr iga osa), missugused pakitakse iga osa eraldi;

3) iga kolmandik keskmisest proovist pakitakse kas kuiva pudelisse või klaaspurki, missugune nii hästi kinni pannakse, et niiskus ei juurde ega välja ei pääse. Paki sisse pannakse tähis, millel on proovivõtja allkiri, väetise nimetus, kauba omaniku nimi, akti järjekorra nr. ja proovivõtmise aeg ja koht;

4) keskmise proovi pakis pitseeritakse või plommitakse kinni, nii et pitseri või plommi rikkumata on võimatu väetist vahetada või proovi avada;

5) proovivõtja seab kokku proovivõtmise akti, missugune tehakse neljas eksemplaris. Proovivõtmise aktis peab olema nimetatud:

a) akti nr., proovivõtjate ja juuresolijate nimed ja asukohad (aadressid);
b) proovivõtmise aeg ja koht, kauba omaniku nimi ja asukoht;
c) väetise nimetus, millest võeti proov;
d) kui suurest kaubakogust on võetud proov:
1) kas proov on võetud pakitud või lahtisest väetisest,
2) pakitud üksuste arv ja kaal (netto kg),
3) kauba kogukaal brutto kg, netto kg;
e) mitmest pakitud üksusest on võetud proovikesed keskmise proovi saamiseks ning keskmise proovi kaal;
i) kuidas on keskmine proov pakitud ning missuguseid pealkirju kannavad pitsatid või plommid;
k) väetises sisalduvate toitainete %, missugune garanteeritakse müüja poolt (vaata väetiste müügi ja hoiu seadus §§ 2 ja 4);
l) proovivõtja ja juuresolijate allkirjad ning, kui proov võetakse ostu-müügi juures, siis ka ostja ja müüja nimed, aadressid ja allkirjad.

Põllutööminister Osk. Köster.

Põllumajanduse peavalitsuse abidirektor Martin.

Riigikogu esimehe otsus 13. aprillist 1927 a. Riigikogu kantselei ülemääraliste teenijate koosseisude ja palganormide kohta.

1. Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse („R. T.“ nr. 27 — 1927 a.) §§ 1. ja 4. põhjal määran Riigikogu kantselei ülemääraliste riigiteenijate koosseisud alljärgnevalt:

Ameti nimetus	Liik	Arv	Kuupalk	Lisatasud	Otsekohene alluvus	Märkus
Stenografistid:	I	1	6.500.—		Riigikogu kantselei	Stenografisti ülesandeid neil kohtadel võivad täita ka Riigikogu kantselei koosseisulised määralised ametnikud. (Alus: Riigikogu juhatuse otsus.)
	II	3	6.000.—			
	III	1	5.500.—			
	IV	3	5.000.—			
	V	2	4.500.—			
	VI	1	4.000.—			
Vanem käskjalg		1	6.000.—	Prii korter, küte, valgustus	„	
Käskjalg		3	5.000.—		„	
Alaealine käskjalg		1	4.500.—	Prii korter, küte, valgustus	„	
Uksehoidja		1	6.000.—	Prii korter, küte, valgustus	„	
Lukksepp-kütja		2	7.000.—	Prii korter, küte, valgustus	„	
Kojamees		1	5.000.—	Prii korter, küte, valgustus	„	
Koristaja		5	4.500.—	Ühele prii korter, küte, valgustus	„	
Autojuht		1	10.000.—	Prii korter, küte, valgustus	„	
Elektro-montöör		1	3.000.—	Prii korter, küte, valgustus	„	
Einelaua korraldaja		1	9.000.—	Prii korter, küte, valgustus	„	

2. Ülemääralised Riigikogu kantselei teenijad määrab ametisse kantselei juhataja.

3. Ajutised tööjõud väljaspool ülemääralisi koosseise võtab teenistusse kantselei juhataja. Tasu suuruse määrab Riigikogu sekretär. (Alus: Vabariigi Valitsuse juhtnöörid 9. aprillist 1927 a. — „R. T.“ nr. 37 — 1927 a. — märkus p. 1. juurde ja Riigikogu juhatuse otsus 13. aprillist 1927 a.)

4. Käesolevad koosseisud ja palganormid hakkavad maksma 1. aprillist 1927 a.

Riigikogu esimees K. Einbund.

Maksude määr Saaremaal 1928/1929 eelarve-aastal.

Vastu võetud maavolikogu poolt 27. augustil 1927 a. ja kinnitatud rahaministeeriumi poolt 19. oktoobril 1927 a. nr. 5860-M all.

Maksude nimetus	Maksu suurus	Märkused
I.		
Trahterimaks	8.200.—	Alus. Vabariigi Valitsuse poolt 19. jaan. 1920 a. vastu võetud valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete aj. seaduse („R. T.“ nr. 18/19 — 1920 a.) §§ 23 ja 24.
Maks avalikkude pidude einelaudadelt:		Et asutused, mille pealt trahterimaksu nõutakse, ühetüübilised on, siis ei kuulu need liigitamisele.
Peo einelaualt kinnises ruumis .	100.—	
Peo einelaualt vabas looduses .	150.—	Maksutähtaeg: trahteriasutustele 10. aprill ja 10. oktoober ja pidude einelaudadele kahe nädala jooksul peale peo korraldamist. Tähtajaks maksmata jäänud maks langeb 2% viivituseraha alla kuus, käsil kuud terveks lugedes.
Näitemüükide ja näituste einelaudadelt	200.—	
II.		
Maks tööstuse- ja kaubanduse-ettevõtete äritunnistuste pealt maakonna kasuks	100%	Äritunnistuste pealt võtta maakonna kasuks riigi-põhiärimaksu lisaks 100%. Alus. Aj. maksude seaduse § 37 („R. T.“ nr. 18/19 — 1920 a.).
Maks tööstuse- ja kaubanduse-ettevõtete äritunnistuste pealt teedekapitali heaks	100%	Teedekapitali heaks võtta 100% maakonna heaks võetavast äritunnistuste maksust tööstuse- või kaubanduse-ettevõtetelt, kellel esimestel vähemalt V ja viimastel vähemalt II järgu äritunnistused. Alus. Määrus teede korraspidamise kohta („R. T.“ nr. 151/152—1920 a.) § 2 märkus 1.
III.		
Maks liikumisabinõudelt veeteedel:		Maksu võtta purjekatelt, mahutusega alla 20 brutto-registertonni, venedelt, paatidelt ja lotjadelt.
Purjekatelt iga netto-registertonnilt	50.—	
Paatidelt, kiilupikkusega kuni 15 jalani	50.—	Maksumaksmise vabatahtlikuks tähtajaks määrata 1. oktoober, peale selle möödumist nõutakse maks kahekordselt sisse.
Paatidelt, kiilupikkusega üle 15 jala	100.—	Maavalitsusel on õigus oma äranägemisel maksumaksmist pikendada.
Lotjadelt	25.—	Alus. Aj. maksude seaduse muutmise ja täiendamise seaduse p. 10 („R. T.“ nr. 3 — 1921 a.). Märkus. Purjelaevad üle 20 br.-registertonni mahutusega on maksustamisest vabad.
IV.		
Maks autode, mootorrataste, jahtide ja mootorpaatide pealt:		Maksumaksmise tähtajaks määrata 1. juuli, peale selle möödumist nõutakse maksuvõlg kahekordselt sisse, kusjuures maavalitsusel õigus jääb maksumaksmist pikendada. Alus. Aj. maksude seaduse §§ 39 ja 40 ja selle seaduse muutmise ja täiendamise seaduse p. 11.
Sõiduauto iga HP pealt	600.—	
Veoauto iga tonni pealt	3.000.—	
Mootorrattalt, küljekorviga . . .	1.000.—	
Mootorrattalt, küljekorvita . . .	700.—	
Jalgrattalt, abimootoriga	400.—	

Maksude nimetus	Maksu suurus	Märkused
Jahi iga tonni pealt	200.—	
Mootorpaadi iga HP pealt	250.—	
V.		
Maks laskeriistade ja jahipidamise lubade pealt:		Jahipidamise lubade maks makstakse maavalitsuse kassasse ühel ajal loa saamisega.
Laskeriistaloa pealt	50.—	
Jahiloa pealt	500.—	
VI.		
Lõbustusemaks:		1) Lõbustusemaksu maakonna ja Punaseristi heaks maavalitsus võib piletite registreerijalt kõigi piletite pealt korraga ette sisse nõuda.
Piletite hinnast kuni 20 margani .	10%	
Piletite hinnast üle 20 mk. . . .	15%	
Pidudelt, kus sisseminek vabatahtliku maksu eest alammäära näitamiseta, üldsissetuleku summast.	10%	2) Maavalitsusel on õigus oma äranägemise järgi pidustuste toimepanijaile maakonna osa lõbustusemaksu alandada, või täiesti sellest vabastada.
Kui alammäär üle 20 mk., siis üldsummast	20%	3) Pidude toimepanijad on kohustatud vähemalt 3 pv. enne peo toimepanemist peo pileteid maavalitsuses registreerima. Registreerimata piletite müük on keelatud, vastasel korral langeb peo korraldaja maksu alla kahekordses suuruses registreerimata piletite hinnast.
Märkus. Peod, mis korraldatakse kaitseliidu, koolide heaks ning hariduslikkudeks otstarveteks, on maakonna osa lõbustusemaksust vabad, kuid aruanded sissetulekute ja väljaminekute üle tulevad esitada igal üksikul juhtumisel.		Käesoleva peatüki märkuses näidatud otstarbeks korraldatavate pidude piletid registreerimisele ei kuulu.
		4) Pidustuste ja lõbustuste piletid peavad kaustadesse köidetama, kontsude küljest ära rebitavad olema ja nummerdatud. Piletitel ja kontsudel olgu tähendatud pidustuste toimepanija nimi, pidustuseaeg, koht, pileti hind. Kui piletite aset kutsekaardid täidavad, peavad need samadele nõuetele vastama.
		5) Piletite kontsud ühes müümata piletitega ja aruannetega peavad kahe nädala jooksul peale peo korraldamist maavalitsusele kontrollimiseks esitatud olema ja maksud õiendatama. Peale näidatud tähtaja möödumist loetakse maks võlaks ja nõutakse vastuvaidlemata korras 2% viivituserahaga sisse.
		6) Maavalitsuse poolt määratud kontrolöridel on õigus igal ajal peo sissetulekut revideerida ja pidude toimepanijad või nende asemikud on kohustatud tarvilikke teateid andma.
VII.		
Kantseleimaks	9.—	Kantseleimaksu võtta 9 mk. suuruses, seaduses ette nähtud korras.
VIII.		
Laada- ja turumaks:		1) Laada- ja turumaksu nõuavad sisse vallavalitsuste poolt määratud esitajad.
a) Laadamaks:		
1. Müüdava hobuse pealt . . .	50.—	2) Laadamaksu maksmise tähtaeg esimesel
2. Müüdava sälu pealt alla 2 a. .	25.—	laadapäeval; mitte tähtajaks makstud maks

Maksude nimetus	Maksu suurus	Märkused
3. Müüdava suure sarvloома pealt	30.—	loetakse võlaks ja nõutakse sisse vastuvaidlemata korras.
4. Müüdava mullika pealt. . .	20.—	3) Turumaks peab turupäeval ära õiendatud olema; mitte tähtajaks makstud maks loetakse võlaks ja nõutakse vastuvaidlemata korras sisse.
5. Müüdava vasika pealt . . .	10.—	
6. Müüdava lamba pealt . . .	10.—	
7. Müüdava sea pealt	20.—	
8. Müüdava põrsa pealt . . .	10.—	4) Laada piirkonnaks tunnistada üheverstaline raioon laada keskkohast arvates, kuna aga turuplatsi piirkonnaks ½-verstaline piirkond turuplatsi keskpaigast.
9. Iga koorma pealt peale poekauba	20.—	
10. Igalt korvist või käepealt müüjalt.	10.—	
11. Kauplustelt müügikoha jooksvasülla pealt	120.—	5) Laada- ja turumaksu vastuvõtmise üle antakse sellekohased märgid maksjaile.
12. Laadalõbustustelt (palagaanidelt) iga ruutsülla pealt . . .	150.—	6) Laada ja turu piirkonnas ilma maksu maksmiseta on kauplemine keelatud.
b) Turumaks:		7) Peale kulude mahaarvamist laada- ja turumaksust läheb 50% maakonnale ja 50% valdadele.
1. Iga koorma või veoriista pealt	5.—	
2. Platsipeal müüjatelt iga ruutsülla pealt	5.—	
3. Korvist või käepealt müüjalt päevas	4.—	

Märkus 1. Kuna maavalitsuse 1928/1929 a. eelarve täitmine algab 1. aprillist 1928 a., võtta maksusi 1928 a. esimese 3 kuu eest käesolevate maksumäärade alusel ¼ osas.

Märkus 2. Lisa põhiärimaksu ja teedekapitalimaksu määrad kinnitatud rahaministeeriumi poolt tingimisi, s. o. seniks kuni praegused määrad maksvad on. Uute määrade maksmapanemisel võtta uues seaduses ette nähtud protsendi määr.

Saaremaa maavalitsuse esimees M. Neps.

Sekretär E. Kerves.

Sundmäärus jalgrataste registreerimise kohta Viljandimaal.

Vastu võetud Viljandi maavolikogu otsusega 27. oktoobrist 1927 a.

§ 1. Kõik Viljandimaa piirides väljaspool linna ja alevit elutsevad isikud, kellel jalgrattad on ja neid sõiduks tarvitavad, on kohustatud neid oma elukoha järele vallavalitsustes igal aastal hiljemalt 1. maiks registreerima, kust neile eelolevaks sõiduhooajaks jalgratta sõidunumbrid välja antakse.

Isikud, kes jalgratta peale 1. maid omandavad, on kohustatud oma uuelt omandatud jalgratta registreerima 10 päeva jooksul peale omandamist.

§ 2. Jalgrataste sõidunumbrite järjekord, suurus ja värv kogu maakonna kohta on ühtlane. Numbrite järjekorra valdade vahel ja samuti ka numbrite suuruse ja värvi kogu valdade jaoks igaks aastaks määrab kindlaks maavalitsus.

§ 3. Igal jalgrattal, mida sõiduks tarvitatakse, peab olema sõidunumber nähtaval kohal välja pandud.

§ 4. Selle sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele rahukohtu trahviseaduse § 29 põhjal.

§ 5. Käesolev sundmäärus hakkab maksma tema avaldamisega „Riigi Teatajas“.

Viljandis, 21. novembril 1927 a. Nr. 516.

Viljandi maavalitsuse abiesimees (allkiri).

Sekretär Siitam.

III.

Nimetused.

Teedeministeeriumis:

Alfred Nahkur — Viljandimaa telegraafi-telefonivõrgu 1. järgu tehnilise jaoskonna juhatajaks, arvates 1. novembrist 1927 a.

Nikolai Belokon — Tallinna telefonivõrgu 1. järgu tehnilise jaoskonna juhatajaks, arvates 1. detsembrist 1927 a.

Teadaanne rahareformi seaduste maksmahakkamise ja käsitamise kohta.

Vabariigi Valitsuse otsuse kohaselt 30. novembrist 1927 a. hakkavad 1. jaanuarist 1928 a. maksma Eesti Panga põhikirja § 83 („R. T.“ nr. 48 — 1927 a.) ette nähtud korras järgmised seadused:

1) Eesti Panga põhikiri („R. T.“ nr. 48 — 1927 a.),

2) rahaseadus („R. T.“ nr. 48 — 1927 a.),

3) riigikassatähtede ja vahetustähtede emissiooni lõpetamise seadus („R. T.“ nr. 48 — 1927 a.).

Loeteldud seaduste maksmahakkamisega tuleb arvesse võtta eriti järgmist:

1. Senine rahaüksus (rahanimetus) mark, mis jaguneb 100 penniks, kaotab 1. jaanuarist 1928 a. oma maksvuse ja tema asemel hakkab maksma uus rahaüksus (rahanimetus) kroon, mis jaguneb 100 sendiks ja mille väärtus võrdub $^{100}/_{248}$ grammi puhaskulla väärtusele. Seni liikveloleva ühe marga väärtus võrdub ühele sendile (ehk iga 100 marka = 1 kroon).

2. Praegu liikvelolevad rahamärgid markades jäävad seni maksvaks ja liikvele, kuni need liikvelt ära korjatakse ja nende asemele välja lastakse uued rahamärgid kroonides ja sentides, kusjuures liikvelolevad margad tulevad arvata kroonideks ja sentideks p. 1. nimetatud vahekorras.

Samuti jäävad ka muud praegused väärtmärgid markades (vekslipaberid, tempelmargid, postmargid jt.) seni maksvaks, kuni need maksvusetuks tunnistatakse või lõpevad ja nende asemele või välja antakse uued väärtmärgid kroonides ja sentides, kusjuures väärtmärgid markades ja pennides tulevad arvata väärtmärkideks kroonides ja sentides p. 1. nimetatud vahekorras (vaata ka p. 5).

3. Maksvates seadustes, määrustes ja kuni 1. jaanuarini 1928 a. tekkinud kohustustes (lepingud, vekslid jt.) ette nähtud Eesti markade, kroonide („Eesti kroonide“, „kuldkroonide“), väärtkindlate Eesti markade ja kuldgrammide asemel lugeda p. 1. nimetatud kroonid ja sendid, arvates: iga Eesti mark üheks sendiks (s. o. iga 100 marka üheks krooniks), iga kroon („Eesti kroon“, „kuldkroon“) üheks krooniks, iga väärtkindel Eesti mark üheks sendiks (s. o. iga 100 väärtkindlat Eesti marka üheks krooniks) ja iga gramm puhaskulda kaheks krooniks 48 sendiks.

4. Kui tegevusaasta lõpeb 1928 aastal peale 1. jaanuari 1928 a., siis viiakse arvete kokkuvõtted raamatutes 1. jaanuariks 1928 a. välja kroonides p. 3. nimetatud vahekorras ja 1927/1928 a. kui ka edaspidised aasta-aruanded seatakse kokku kroonides.

5. Seni liikvelolnud marga alajaotus pennidesse kaob. Kohustused üldsummas alla ühe marga arvatakse üheks sendiks, kuna kohustustes üldsummaga üle ühe marga ei tule tasumisele summad kuni 50 pennini ja summad üle 50 penni arvatakse üheks sendiks.

Selle järgi näit. tempelmaksustamine summas alla ühe marga (20 pn., 50 pn. jne.) tuleb tasumisele ühe sendi suuruses, kuna — üle ühe marga pennidega ei tule tasumisele kuni 50 pennini ja üle 50 penni arvatakse terveks sendiks (näiteks: 525 mk. 20 pn. või 525 mk. 50 pn. arvatakse 5 krooniks 25 sendiks, 525 mk. 75 pn. arvatakse 5 krooniks 26 sendiks jne.).

6. Rahas hinnatud lepinguid ja muid juriidilisi toiminguid võib Eesti Vabariigi piirides teha ainult kroonides ja sentides. Ainult rahaministril on õigus teatavat liiki toimingutes erandeid lubada, sellest avaldades „Riigi Teatajas“.

Tallinnas, 3. detsembril 1927 a.

Rahaminister Leo Sepp.

Riigikassa peadirektor M. Jantson.

Teadaanne.

Alus: Loomataudide vastu võitlemise seaduse § 27 („R. T.“ nr. 60 — 1923 a.) ja määruse §§ 77, 78 ja 79 („R. T.“ nr. 62/63 — 1924 a.).

Teatan, et Irboska, Senno ja Vilo valla osad, kuni 15 kilomeetri kauguseni, arvates Irboska valla Vana-Irboska külast, on marutaudikahtlaseks piirkonnaks tunnistatud.

Kõik koerad selles piirkonnas tulevad kuni 28. veebruarini 1928 a. kinni pidada.

Petseris, 5. detsembril 1927 a. Nr. 1006

Võru-Petseri abiprefekt
Petserimaal Gnadenteich.

Sekretär A. Ossip.

Vastutav toimetaja J. Reinhold. Riigi trükikoja trükk ja kirjastus.